

Stimată Doamnă Ministru,

Vă felicităm pentru inițiativa legislativă privind controversatul concurs național de ocupare a posturilor de directori. Deși domnul ministru Mircea Dumitru a afirmat că numai politicienii se opun concursului, toți profesorii fiind, chipurile, entuziasmați de organizarea acestuia, realitatea este cu totul alta și ar trebui cunoscută atât de domnia sa, cât și de opinia publică. Spre exemplu, profesorii consideră **motivarea concursului prin incompetența și numirea politică a directorilor ca fiind inacceptabilă**, domnul ministru având obligația să demonstreze ceea ce afirmă. Cum vocea profesorului de la catedră nu este mediatizată și luată în considerare de către minister, vă rugăm, doamnă ministru, să îl invitați pe domnul Mircea Dumitru în Comisia de învățământ pentru a oferi niște răspunsuri la întrebările ridicate de numeroși profesori. Menționez că nu sunt director și nu voi participa la acest concurs, iar întrebările pe care le adresez domnului ministru, prin intermediul dumneavoastră, sunt și ale unui număr foarte mare de colegi.

Voi începe cu o chestiune de principiu, aceea a mandatului unui guvern provizoriu, un mandat de gestionare a problemelor curente, nu unul pentru adoptarea unor măsuri pe termen lung. Altfel spus, guvernul Cioloș trebuia să țină aprins focul în vatră, nu să reformeze totul din temelii. Vedem însă că ministerul condus de domnul Mircea Dumitru impune ordonanțe pe bandă rulantă, iar în ultimele luni de mandat organizează un concurs de ocupare a posturilor de directori pe patru ani, în același timp lucrând la modificarea LEN, la un pachet legislativ privind învățământul – dual, la Codul Etic, după ce în primăvară ministrul interimar Adrian Curaj începuse, în același stil, procesul de adoptare a noi planuri – cadru și programe. Toate acestea măsuri reprezintă schimbări din afara zonei de competență a unui guvern provizoriu. Observăm cu surprindere că domnul ministru Mircea Dumitru se comportă ca și cum ar fi membrul unui guvern desemnat pe 4 ani, care tocmai acum a câștigat alegerile cu peste 90% din sufragii. De aceea, întrebăm:

- **Guvernul Cioloș nu este un guvern interimar, cu puteri limitate la administrarea treburilor curente și pregătirea alegerilor?**
- **Mandatul domnului ministru Mircea Dumitru nu avea ca priorități buna desfășurare a procesului de învățământ, anchetarea fraudelor descoperite în legătură cu licitațiile de manuale, asigurarea manualelor la timp și pentru toți elevii, asigurarea finanțării sistemului?**
- **De ce domnul ministru, după ce a afirmat că nu dorește să realizeze mari ctitoriri reformiste, lansează în ultimele luni de mandat proiecte strategice și schimbări de amploare?**
- **De ce metodologia pentru organizarea concursului nu a fost supusă unei dezbateri publice înainte de a fi adoptată? Nu așa era legal și normal? Consideră domnul ministru această metodologie, care primește mereu adăugiri, un exemplu de profesionalism ministerial?**
- **De ce domnul ministru nu dorește un concurs organizat legal și temeinic, pentru a avea un lucru bine făcut, nu în pripă și în mod diletant, după cum o dovedesc subiectele comisiilor ministeriale postate pe net, pline de erori și hilarități?**
- **Motivând concursul prin necesitatea reprofesionalizării și depolitizării școlilor, domnul ministru nu a blamat astfel în bloc directorii, fără argumente și dovezi?**
- **Există dreptul la imagine și pentru directori, așa cum este legiferat pentru copiii de grădiniță în Statutul Elevului? Domnul ministru nu a adus prejudicii de imagine tuturor**

directorilor de școli prin simpla enunțare a scopurilor concursului, scopuri care puteau fi elegant reformulate, arătându-se că se dorește o îmbunătățire a managementului, spre exemplu?

- De ce filosoful și logicianul de prestigiu Mircea Dumitru emite judecăți bazate pe senzații, bănuieli și presupuneri, în loc de argumente, fapte și demonstrații riguroase?
- Care sunt dovezile privind incompetența tuturor directorilor, prin care să se justifice un concurs național pentru toate posturile?
- Domnul ministru poate prezenta studiile, anchetele și analizele, reclamațiile societății civile, ale părinților și elevilor, prin care să se pună în discuție incompetența managerială a tuturor directorilor din România?
- Cum toți directorii fac parte din Corpul Național al Experților în Management, numărând în prezent peste 23.000 de persoane, cum acest corp a fost organizat de către minister, înseamnă că directorii au primit din partea ministerului statutul de profesioniști. Atunci, de același minister mai organizează un concurs pentru „reprofesionalizarea” unor directori deja profesionalizați? Nu echivalează acest nou concurs cu anularea tuturor programelor de profesionalizare din ultimul deceniu, care pot fi privite acum drept timp pierdut și bani aruncați pe fereastră?
- Să înțelegem că domnul ministru nu mai recunoaște atestatele acordate de chiar ministerul pe care îl conduce? Domnul ministru își imaginează că se poate realiza profesionalizarea printr-un simplu concurs desfășurat în timpul anului școlar, deși acest obiectiv nu a putut fi atins după decenii de programe speciale ale ministerului, extrem de costisitoare?
- Înainte de a declanșa reprofesionalizarea 2.0, domnul ministru nu ar trebui să ancheteze eficiența cheltuirii de către minister a fondurilor pentru profesionalizarea managementului Educației?
- Dacă numirile politice nu sunt prevăzute în legislație, înseamnă că atunci când sunt făcute reprezintă o ilegalitate, iar acest lucru trebuie constatat și dovedit faptic, nu presupus. În aceste condiții, care sunt probele domnului ministru privind politizarea de către inspectorate a numirilor de directori, în condițiile în care aceste inspectorate au fost depolitizate prin concursuri organizate de către minister, chiar la minister? Acuzația privind politizarea este făcută pe bază de bănuieli și presupuneri sau pe baza unor dovezi concrete privind numirea directorilor de către organizațiile județene ale partidelor politice? Domnul ministru are dovezi privind nivelul politizării, de 5%, de 35% sau de 100%?
- Dacă inspectoratele au făcut înainte de începerea anului școlar numiri politice, ministerul nu ar trebui să demită conducerile acestora pentru că au încălcat legislația? Dacă ministerul nu aplică sancțiuni, nu înseamnă acest lucru că nu are dovezi? Apoi, inspectoratele reprezentând ministerul, în situația în care și-au permis să facă numiri politice, răspunderea nu aparține și ministerului, ca for tutelă, care a dormit în papuci și n-a vegheat la respectarea legalității?
- Dacă inspectorii nu au fost numiți politic, ci au obținut funcțiile prin concursurile desfășurate recent și larg mediatizate, de ce ar fi trebuit să facă hatârul politicianilor, când nu aveau obligații față de aceștia?
- Dacă concursurile organizate de către minister nu au fost în măsură să depolitizeze inspectoratele, de ce noile concursuri, organizate tot de către minister, ar reuși această performanță în cazul școlilor? Poate lămuri domnul ministru, cu argumente puternice, această situație?

- Dacă „școala este în primul rând pentru elevi și despre elevi”, dacă grija pentru elevi este reală, nu clamată ipocrit, nu ar fi trebuit evitată bulversarea procesului de învățământ prin concursuri improvizate?
- Dacă profesionalizarea și depolitizarea erau atât de dorite, acestea nu ar fi trebuit să înceapă cu ministerul? Să înțelegem că ministerul este o oază de apolitism și profesionalism într-un deșert de incompetență și activism politic?
- De ce conducerea super-profesionistă a ministerului nu a organizat corect licitațiile de manuale din acest an și nu s-a achitat de obligația editării tuturor manualelor la timp? Oare nu se impune organizarea unor concursuri pentru posturile din CNEE și reprofesionalizarea conducerii ministerului?
- Care este opinia domnului ministru despre problema manualelor, nerezolvată încă, despre managementul fostului director CNEE, domnul Silviu Cristian Mirescu, despre fraudele de la licitații și despre întârzierea noului curriculum? Cum pot profesioniștii din minister să re-profesionalizeze școlile peste noapte, când aceștia nu se pot achita de obligațiile din fișa postului? Care sunt măsurile concrete luate pentru rezolvarea problemei manualelor pentru clasa a IV-a? Reprezintă asigurarea tuturor manualelor încă din această toamnă o prioritate pentru domnul ministru?
- Dacă respectarea legii este atât de dorită, domnul ministru nu ar fi trebuit să înceapă cu asigurarea tuturor manualelor pentru ciclul primar și cu organizarea unor concursuri publice pentru funcționarii din minister, prin care aceștia să probeze că au capacitatea de a conduce eficient sistemul de învățământ?
- De ce domnul ministru afirmă că nu se pot organiza concursuri „foarte corecte sau transparente” la vară? O astfel de afirmație nu înseamnă a face procese de intenție unei echipe ministeriale despre care nu știm nimic în acest moment? Această pretenție nu trădează un adevărat complex mesianic? Sau domnul ministru este un profet și consideră că numai domnia sa poate organiza concursuri „foarte corecte sau transparente”?
- Prioritățile enunțate de către domnul ministru Mircea Dumitru nu par a se potrivi cu urgențele momentului, legate în primul rând de asigurarea manualelor și a desfășurării normale a procesului de învățământ. Să înțelegem că domnul ministru consideră reprofesionalizarea și depolitizarea, prin perturbarea anului școlar și neglijarea altor probleme, drept prioritățile absolute ale mandatului?

În speranța că întrebările noastre vor ajunge la domnul Mircea Dumitru, vă rog să primiți, Doamnă Ministru, asigurarea sentimentelor noastre de înaltă considerație.

Cu deosebită stimă,

Prof. Constantin Toader,

Colegiul Economic „Ion Ghica”, Brăila

Federația Sindicatelor din Educație „Spiru Haret”

Care sunt prioritățile Educației?

Ordinului de Ministru nr. 5080/31 august 2016, publicat pe 9 septembrie în Monitorul Oficial, a impus organizarea unui controversat concurs național de ocupare a posturilor de directori ai instituțiilor din învățământul preuniversitar (grădinițe, școli, licee, colegii, cluburi sportive școlare, școli speciale, cluburi ale copiilor). Ordinul aproba și metodologia pentru organizarea concursului, înainte ca aceasta să fie supusă unei dezbateri publice, așa cum ar fi fost normal. Bibliografia propusă este stufoasă, cuprinzând de-a valma legi, ordine și metodologii, un tratat despre managementul educației în sistemul de educație britanic, fragmente din diverse lucrări pedagogice, alături de o analiză a sistemului de învățământ preuniversitar, realizată de către IȘE. Subiectele de concurs vor fi realizate de către comisii ministeriale, iar scopurile declarate sunt **reprofesionalizarea și depolitizarea școlii**, care ar justifica bulversarea anului școlar, concursul durând până pe 16 decembrie. Dincolo de lipsa de transparență în comunicare, dincolo de aspectele juridice, deloc de neglijat, ne întrebăm dacă acest concurs poate reprezenta o prioritate. Sunt realiste scopurile enunțate? Pot fi ele realizate? Justifică aceste scopuri perturbarea anului școlar? Care sunt dovezile privind incompetența directorilor? Dar probele privind politizarea de către inspectorate a numirilor de directori, în condițiile în care aceste inspectorate au fost depolitizate prin concursuri organizate la minister? Sau bănuielile și presupunerile sunt ridicate la rang de certitudini? Iată câteva aspecte care ar merita o analiză atentă, pas cu pas.

Domnul ministru Mircea Dumitru a criticat recent obiceiul citoririlor reformiste, dar exact acest obicei pare să fie promovat acum, când se inițiază tot felul de experimente ambițioase, în timp ce obligațiile majore, precum asigurarea manualelor la timp, nu sunt îndeplinite. Poate că sarcina răsturnării munților nu ar trebui să revină unui ministru aflat sub zodia interimatului. În principiu, pot fi răsturnați munții în câteva luni, dar nu înainte de rezolvarea urgențelor. Dacă unele manuale pentru clasa a IV-a vor ajunge abia la sfârșitul anului școlar, nu rezolvarea cât mai rapidă a acestei probleme ar fi trebuit să preocupe ministerul? De ce afirmăm că nu putem face minuni în câteva luni, însă ne angajăm în proiecte cu șanse reduse de reușită, dar cu riscuri mari pentru sistemul de învățământ? De unde această cursă contracronometru pentru impunerea unui experiment, ignorând priorități, precum buna desfășurare a procesului de învățământ, asigurarea manualelor la timp și pentru toți elevii, asigurarea finanțării sistemului?

Când se va profesionaliza ministerul?

Atunci când constatăm eșecurile din Educație, trebuie să nu pierdem din vedere următoarele aspecte: reforma a început în 1993, a înghițit peste 2 miliarde de euro, a fost monopolul unei echipe ministeriale longevive, aflate în funcție de aproape două decenii, iar rezultatele nu au interesat pe nimeni, de vreme ce se refuză și astăzi, cu obstinație, realizarea unui cât de anemic bilanț, a unei cât de superficiale evaluări a efectelor reformelor și schimbărilor operate. Bani, timp și continuitate în managementul Educației au existat, doar rezultatele așteptate nu s-au văzut. Și aceasta, pentru că **ministerul a avut toată puterea și a condus Educația după principiul centralismului democratic ceaușist**. Una dintre marile probleme ale învățământului românesc este reprezentată de uriașa întârziere a noului curriculum, promis pentru anii 2009 – 2010, în prezent fiind finalizat doar curriculumul pentru ciclul primar (cu mari probleme și aici), în timp ce pentru gimnaziu avem numai planul cadru, liceul fiind uitat cu totul. Această situație se datorează exclusiv mega-profioniștilor din minister, doar ministerul având, conform LEN, art. 64, 65 și 66, monopolul absolut asupra a tot ceea ce ține de proiectarea curriculară. Un nou curriculum, noi manuale, o evaluare corectă sunt obligații de care ministerul nu s-a achitat, iar aceste probleme sunt ignorate, pentru a se deschide noi șantiere.

În condițiile actuale, nu ar trebui să constituie priorități pentru ministru acele măsuri care vizează un orizont de timp amplu, dacă nu sunt rezolvate problemele presante, precum asigurarea manualelor elevilor. Încercând să analizăm **profesionalismul acelor care doresc să profesionalizeze școlile peste noapte**, vom remarca în primul rând faptul că problema manualelor, nerezolvată încă, a fost generată de managementul directorului CNEE, domnul Silviu Cristian Mirescu, principalul vinovat și de întârzierea noului curriculum, precum și de problemele evaluării. Cum profesioniștii din minister nu au putut împiedica de câțiva ani buni „malversațiunile” domnului Mirescu cu ocazia licitațiilor de manuale, a fost nevoie de intervenția recentă a Corpului de control al premierului, pentru a li se pune capăt. Fraudarea licitațiilor pentru manuale în luna februarie putea fi totuși evitată, dacă domnul ministru Adrian Curaj și doamna secretar de stat Monica - Cristina Anisie ar fi acționat cu profesionalism. Cum directorul CNEE avea în palmares numeroase reclamații legate de licitațiile de manuale, de ce **conducerea ministerului nu a luat nicio măsură de prevenire a unor posibile fraude**? De ce doamna Monica Anisie, care recent organiza videoconferințe privind modul de cârpire

a situației, nu a reușit atunci să asigure licitații corecte și la termen, în ciuda fișei postului și a competențelor demonstrate de un certificat privind controlul intern/managerial, eliberat de Ministerul Finanțelor Publice, de un atestat OSCINT pentru management educațional preuniversitar, eliberat de către Academia Națională de Informații, precum și de un masterat SNSPA în management educațional? Conducerea profesionistă a ministerului este responsabilă pentru lipsa manualelor, pentru că ea a organizat licitațiile și **nu s-a achitat de obligația editării tuturor manualelor la timp**. Mai mult, neanchetarea fraudei, rotirea domnului Mirescu pe altă funcție, în loc de demiterea domniei sale, și videoconferințele sunt paleative, inacceptabile pentru un minister în care toți funcționarii au diplome de experți, au fost implicați de decenii în activități de reformă și lucrează după cele mai înalte standarde de calitate, deci nu ar trebui să greșească sau să producă astfel de probleme. Să mai observăm că domnul Mirescu nu poate fi trimis în anonimat, înainte de a se face lumină în atâtea probleme grave, de la întârzierea noului curriculum cu aproape un deceniu, la dezastrul din evaluare. Nu mai vorbim de povestea banilor Educației trimiși pe Apa Sâmbetei prin puzderia de programe, coordonate și gestionate de domnia sa. Reamintim că domnul Mirescu a vegheat din lanul de secară la bunul mers al reformei curriculare, urmărind manualele alternative, formarea profesorilor, materiale de suport didactic, infrastructura de IT și servicii, iar pomelnicul ar putea continua pe pagini întregi. În discuție sunt sute de milioane de euro. Actuala conducere a ministerului are obligația anchetării acestor fapte de eroism birocratic, pentru a se vedea dacă eșecul multilateral înregistrat s-a datorat, așa cum s-a tot spus, managementului optimizat al fraudării fondurilor. În aceste condiții, **nu se impune organizarea de concursuri pentru posturile din CNEE și reprofesionalizarea conducerii ministerului?**

Imperativul profesionalizării, enunțat de către domnul ministru Mircea Dumitru, poate fi acceptat, dar fără a fi ignorate nenumăratele programe de profesionalizare, derulate decenii la rând, cu mari cheltuieli, sub înțeleapta conducere a ministerului. Iar dacă se dorește o nouă odisee a profesionalizării, după atâtea reforme și profesionalizări furibunde, poate ar trebui să se înceapă cu ministerul, care prin eșecurile înregistrate are o nevoie vitală de schimbare a echipei și de profesionalizare a managementului. Înainte de a declanșa reprofesionalizarea 2.0, domnul ministru ar trebui să ancheteze eficiența cheltuirii de către minister a fondurilor pentru profesionalizarea managementului Educației.

Dacă „*școala este în primul rând pentru elevi și despre elevi*”, cum afirmă domnul ministru, atunci de ce super - profesionalizații funcționari ai ministerului, experți cu multiple atestate și diplome, nu mai reușesc să asigure elevilor toate manualele la începutul anului școlar? Cum se explică faptul că reforma evaluării a început înainte de reforma planurilor - cadru, programelor și manualelor, ajungându-se la organizarea de evaluări naționale transdisciplinare la clasele a II-a, a IV-a și a VI-a, în condițiile existenței unui curriculum fără legătură cu noul tip de evaluare? Observăm că actuala echipă ministerială a dat destule dovezi de neprofesionalism, pentru a dori reprofesionalizarea managementului acesteia prin niște examene exigente, desfășurate în condiții de intransigență și corectitudine. Ar fi interesant de știut **când au fost organizate ultimele examene pentru leadership-ul ministerului**, cât de transparente și exigente au fost, pentru a nu mai vorbi despre cât de mult au contat rezultatele înalților funcționari în menținerea lor timp de decenii pe posturi. Fenomenul **perenialismului ministerial**, adică al eternizării unor funcționari pe posturi înalte, în ciuda rezultatelor dezastruoase obținute, poate fi combătut doar prin aplicarea unor standarde de calitate în evaluarea muncii acestor funcționari și organizarea periodică a unor concursuri exigente, transparente și corecte.

Metodologia incompetenței și utopia schimbărilor peste noapte

Prioritățile enunțate de către domnul ministru Mircea Dumitru nu par a se potrivi cu urgențele momentului, legate în primul rând de asigurarea manualelor și a desfășurării normale a procesului de învățământ. Reprofesionalizarea și depolitizarea, prin perturbarea anului școlar și neglijarea altor probleme, ridică nu puține semne de întrebare. Realizată, după cum se spune, de către doamna secretar de stat Monica Anisie, metodologia pentru concursul național de ocupare a posturilor de directori reprezintă un monument de incompetență. Pe scurt, nu înțelegem de ce, având un an la dispoziție și o metodologie gata elaborată din 2015, doamna Anisie nu a organizat concursul înainte de începerea anului școlar? Ce fel de profesionalism este acesta, în care respectarea legalității și a logicii de funcționare a sistemului este înlocuită cu improvizația și cu experimentele pompieristice? Această gafă impune cu necesitate ca **reprofesionalizarea și depolitizarea să înceapă, cum este și firesc, cu echipa ministerială, nu cu directorii de școli**. Proiectul improvizat de către profesionista Monica Anisie, ridică numeroase probleme de natură juridică și semne de întrebare privind asigurarea unor comisii imparțiale, timpul foarte scurt împiedicând o bună pregătire pentru examen, astfel că pretenția profesionalizării conducerii școlilor la rezezeală reprezintă o absurditate.

Trecând peste faptul că organizarea concursului în timpul anului școlar înseamnă bulversarea procesului de învățământ, ceea ce echivalează cu schimbarea roților unui tren în timpul mersului, scopurile enunțate sunt nerealiste. **Primul scop ar fi legat de necesitatea „reprofesionalizării” directorilor.** Numai că această necesitate nu a fost demonstrată de studii, anchete și analize, de proteste ale societății civile, de reclamații ale părinților și elevilor, prin care să se pună în discuție incompetența managerială a directorilor. Atunci, pe baza căror dovezi pot fi acuzați directorii, în devălmășie, de incompetență? Mai mult, absolut toți directorii fac parte din Corpul Național al Experților în Management, numărând în prezent peste 23.000 de persoane, ceea ce înseamnă că însuși ministerul, care ar urma să organizeze concursul, le-a acordat deja statutul de profesioniști. Dacă domnul ministru nu a primit un val de reclamații privind diletantismul directorilor actuali, de ce dorește „reprofesionalizarea” lor, după ce aceștia au fost deja profesionalizați? Să înțelegem că domnul ministru nu mai recunoaște atestatele acordate de chiar ministerul pe care îl conduce, că dorește o profesionalizare fulger, printr-o formă inedită, aceea a unui concurs național?

Al doilea scop este legat de nevoia depolitizării. Numai că directorii nu au fost numiți politic de către conducerile inspectoratelor, de vreme ce aceste conduceri au susținut recent concursuri organizate de către un minister apolitic, tehnocrat și super-competent. Aceasta nu înseamnă că inspectoratele au fost depolitizate? Atunci cum pot niște inspectorate depolitizate să politizeze numirile de directori? Dacă inspectorii nu au fost numiți politic, ci au obținut funcțiile prin concurs, de ce ar fi trebuit să facă hatârul politicianilor, când nu aveau obligații față de aceștia? Dacă vorbim de politizare, nu ar trebui să demonstrăm mai întâi că directorii au fost numiți politic în această toamnă? Dacă concursurile organizate de către minister nu au fost în măsură să depolitizeze inspectoratele, de ce noile concursuri, organizate tot de către minister, ar reuși această performanță în cazul școlilor? Iar dacă grija pentru elev este reală, nu clamată ipocrit, nu ar trebui evitată bulversarea procesului de învățământ? Cât despre solicitările unor lideri ai organizațiilor de elevi (despre care nu știm când și cum au organizat consultarea organizațiilor pe care le reprezintă) privind demararea urgentă a concursurilor pentru directori, observăm că, în afară de ciudata implicarea a tinerilor în organizarea sistemului de învățământ, aceștia susțin în formă și conținut punctul de vedere ministerial, comentariile devenind inutile.

Concursurile ar fi trebuit organizate legal și temeinic, pentru a avea un lucru bine făcut, nu în pripă și în mod diletant, după cum o dovedesc subiectele comisiilor ministeriale postate pe net, pline de erori și hilarități. Este greu de crezut că astfel de concursuri ar realiza, în doar câteva luni, profesionalizarea pe care ministerul nu a reușit să o impună în ani de zile, cheltuind fonduri imense. Oare domnul ministru, filosof și logician de prestigiu, chiar crede în minunea profesionalizării în masă printr-un concurs național improvizat? Oare ce semnificație are pretenția că acest concurs trebuie neapărat organizat acum, pentru a nu fi mai târziu organizate de către alții? Când afirmăm că o viitoare echipă ministerială nu va fi în stare să organizeze concursuri „foarte corecte sau transparente”, nu înseamnă că facem procese de intenție și că avem impresia că suntem singurii oameni onești din această republică? Nu cumva această acuză trădează un complex mesianic? De ce să nu admitem că responsabilii ministeriali din viitor vor face mai puține gafe decât doamna Anisie, spre exemplu? Dacă respectarea legii este atât de dorită, domnul ministru ar trebui să înceapă cu asigurarea tuturor manualelor pentru ciclul primar și cu organizarea unor concursuri publice pentru funcționarii din minister, prin care aceștia să probeze că au capacitatea de a conduce eficient sistemul de învățământ. În fine, nu ar fi oare de dorit să se facă cât mai repede lumină în problema licitațiilor fraudate și să se inverseze prioritățile recent anunțate, asigurând elevilor toate manualele încă din această toamnă și lăsând concursurile pentru vara următoare? Nu aceasta ar fi ordinea logică a priorităților, mai ales pentru un mandat în curs de expirare? Doar după îndeplinirea obligațiilor din fișa postului, credem, se poate trece și la realizarea unor proiecte mărețe, bine fundamentate și cu o susținere politică fără echivoc. Altfel, se va continua politica improvizărilor și experimentelor permanente, cu consecințele pe care le cunoaștem.

Prof. Constantin Toader